

Tình tang...tính tình

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 12:18

Hôm nay là hôm ông ngỏ ý đến chị nhà cho biết, và đã gặp bố mẹ tôi và vì cớ muốn đến tôi làm việc

Thì là ông ấy vậy, con bố đến báo tin để chúng tôi cùng ra phi trường đón ông chú nó thôi. Mẹ và thăm nhà. Tôi cũng không ngạc nhiên lắm trước tin này, vì trong lá thư viết cho tôi ông có nói cho biết như thế. Qua sự giới thiệu của Mai, bố mẹ tôi và cũng là cháu ông, ông và Việt Nam kia này là để tìm ý trung nhân.

Trong hình, ông có vẻ trắng kin và chắc già lắm so với tuổi, đàn ông ngoài sáu mươi đầu đã già là già, bây giờ người ta còn bỏ tuổi bảy mươi mới là bắt đầu tuổi xuân cho những người sống lâu trăm tuổi. Ý, chúng biết người giàu sống lâu ra sao, riêng người nghèo là như thế cho sống dài, con cháu không quá lấy ai nâng giá lúc tuổi già mà ham sống. Ông sống ngoài, được đi du lịch, nom còn phong độ lắm. Đúng là "người tốt vì lạ, lúa tốt vì phân", ba tôi cũng chỉ mới sáu mươi mà mặt mũi nom đã hơn hăm rồi.

Còn nhà bố mẹ tôi nôn nao chờ, ai cũng ăn mặc như ngày hội. Tôi đến gần trong chiếc áo lụa màu hoàng yến, mặt tóc mây đen nhánh thướt tha, vai thon, mặt chút son phớt hồng cũng làm tôi rực rỡ hơn lên. Tôi biết ông thích như thế, khi muốn tìm mặt người con gái Việt Nam thuần túy Á

Đồng.

Khi chuy n bay cu  ông s p  p xu ng phi tr  ng Tân S n Nh t, t  nhiên t i h i h p qu . N o c  g i  u m  s , nh ng t i ng i mình s  c  nh ng c  ch  qu  mu , luộm thuộm tr  c m t  ng, m t người Vi t s ng   M       u, ch c h n ph ng cách khác xa v i k    qu  nh . C  nh  Mai u  t i  n  ng, ai c ng r u r t, t i kh p n p   ng   ng sau ch    i. Sau c i  m h n v  xi t tay t ng người trong gia   nh, Mai   y  ng t i tr  c m t t i. Th t l  ch s ,  ng nghiêng   u ch o, n  c  i t  i,   i m t k nh g ng v ng l p l nh,  ng  m vai t i, v  nh , không c  v  xu ng x  m  r t th n t nh, nh     quen nhau t  kiếp trước.

C  nh  t u t t   y nh ng chiếc v  ly n ng tr u, nh ng th ng gi y   y qu   ng mua v  l m qu  cho th n nh n, trong  y l  nh ng chiếc qu n " b  " ch nh g c d n ch n b  mi n Texas,  o s -mi, v y d i v y ng n    ki u , (sau n y t i m i biết to n nh ng qu n  o cũ  ng thu l  m    c c a c c con), t t c    u to t ra m t m i th m    ch u, c  người  ng c ng th . Nh ng ngày sau    là ngày vui của gia   nh Mai, t i l  người ngo i   c nh t tham   . Nh ng b     n l nh   nh trong c c nhà h ng l n   S i G n, nh ng chuy n du ngo n    L t, V ng T u, Nha Trang, l n   u ti n trong   i, t i    c    xa tho i m i v i nh ng ti n nghi ch    nh cho thành ph n gi u c . M i người tranh nh u v y l y  ng, bao nhi u c u hỏi t u t t v  cuộc sống   n  c ngoài, nh ng con m t th m thu ng nh n s  no    cu   ng to t ra t  n  c    h ng h o, b  qu n  o m c trên người cho   n   i gi y       i ch n, c i g i c ng l  ch s , th m tho, s  ch s .

Sau nh ng l c b n r n v i gia   nh, ông   nh th i gi     g p t i, khi th i c  Mai, l c không, ai c ng phải ng m hi u l y do  ng v  th m qu  nh  l n n y là    t m người " n ng kh n s    v ". Trong   m người nh  c a Mai, g n nh  ai c ng xem t i l  m t thành viên trong gia   nh, tuy v n ng m ng m   u    s  g nh t  khi thấy  ng   c biết ch  y   n t i. T i v n x ng h  ch  ch u, cho đến khi  ng    c p th ng   n m c   ch cu  chuy n v , r i x ng  nh v i t i th i v n       th c s  c  v  nghi m tr ng.

H i m oi hai tuổi,      i l n h n h  v i b n tr i   ng trang l a, t i c  x n x o suy nghi   n h nh   nh người   n  ng cu    i mình, nh ng ch a h  nghi   n chuy n l y ch ng, v    m tr  ch ng t i b y gi , sau bao kh  kh n cu  cuộc sống, ch ng t i không qu  ng y th     h p t p v  l m v  m t  nh ch ng v i vi n   nh hai qu  tim v ng, m t lu n   c l nh.   t ng t qu , d  t i biết th  n o c ng c  chuy n   , nh ng  ng v  t i g p nh u v n v n ch  m i hai tuần, th  t     c   m l ,  ng n i b n kia kh  b n cho nh ng ch  ng trình l n, b i v y không c  thời gian    t m hi u l u h n.  ng k  chuy n n  c M , m t th  gi i v n mình, con người    c th a h  ng t t c  nh ng   u   i cu  v t ch t,    u   y th i t i th c s  m    c.  ng c  ba người con, hai tr i m t g i nh ng    t  l p, l  nh    nh h  ng n n giáo   c cu  M  không thích l m phi n ch  m , m  ch     c ng không c  quy n l m phi n con c i. Này v   ng    ra người th i c ,  ng ho n toàn

đi c lập, n u l y ông tôi s không b ai qu y r y c .

H i h p nh t là hôm ông ng ý đ n ch i nhà cho bi t, và đ g p b m tôi v vi c mu n c i tôi làm v . Ông đã đánh tan m c c m con gái nhà nghèo trong m t ngõ h m đa s là dân lao đ ng, thôi thì v i vóc, n c hoa, ph n sáp cho m tôi và m y ch em gái, qu n áo đ t ti n, k o chocolate cho th ng em trai, r i thu c th m, r u "x n" cho ba tôi. M i l n đ n l i m t l n quà nhìn c ng p con m t, c nhà không ai dám dùng, ch đ dành ng m cho s ng m t.

Khó nh t là v n đ x ng hô, ông sêm sêm tu i m , g n b ng tu i ba, g i b ng gì cho ph i. Cu i cùng thì ba m tôi g i ông b ng "anh", còn ông cung kính dùng hai ch "ông bà". Th là n nh t, ai mu n hi u sao cũng đ c, "anh" cũng có nghĩa là b n đ ng trang l a, mà cũng có nghĩa thân m t h n là con cháu trong nhà. M i ng i đ u hoan h nh trúng s , riêng tôi v n ng i ng n ch a dám g i ông b ng anh, ch nói tr ng không.

Ba tôi ng ý bần khoản cho s chênh l ch tu i tác, nh ng v n t x a đ n nay, ông là ng i "ba ph i" ai nói sao cũng , ai b o sao cũng g t, v con là trên h t. M con cũng đ n nhau đi coi tu i, nh ng th i bu i này có tu i nào ngon lành b ng vi n nh đ c l y ch ng xa, Đài Loan, Đ i Hàn, Nh t B n, H ng Kông què chân c t tay v n còn có giá, hu ng gì m t Vi t Ki u t M v th m nh n c hoa thì trách nào con gái không b nhào vào l y ch ng xa. Cái câu ca dao:

" Có con mà g ch ng g n ,Có bát canh c n nó cũng đem cho..."

Câu ca dao y x a r i, bây gi ng i ta đ i l i cho h p th i:

" Có con mà g ch ng xa ,Lâu lâu l i có đô la g i v ."

M con bàn b c m t m y ngày, kho n tu i tác đ c thông qua khi quan ni m tình yêu làm gì có biên gi i, dám tr bây gi vẫn minh ti n b có quan ni m c i m h n, "th nh t mu i tiêu, th nhì Vi t Ki u...", ng i l n thì tính toán, " nh t vàng, nhì đô, th ba là nhà c a". Tính chán thì c nhà đi đ n quy t đ nh nh là tôi có đ p đi h p tác n c ngoài, v a có ti n giúp đ gia đình, l i đ c làm v m t ng i giàu có. C cho là tôi hy sinh cho cha m đ c nh , hu ng gì ông cũng r t có "m " m t ng i ăn h c, ví nh nàng Ki u ph i bán mình chu c cha, đ y ch là m t cách

nói, ch^o tôi th^oy cũng ham l^om, hy sinh vì ti^on có vinh d^o gì mà khoe.

Đám c^o i đ^oc t^o ch^oc g^op rút vào tu^on l^o th^o ba ông ^o Vi^ot Nam, nh^o m^ot đám c^o i ch^oy tang. Ba m^o tôi không m^oi bao nhiêu ng^oi, dù ông b^oo không đáng gì cái kho^on ăn u^ong đó. Còn l^o gì đám h^o hàng nhà tôi, th^oy có ti^on thì h^o bò đ^on ngay, nh^ong c^o v^oa ăn v^oa móc méo, mai mi^o cái c^oc c^och tu^oi tác cu^o đôi tr^o. M^o tôi thì cho r^ong con ^ong đầu th^oi g^o đó, quý h^o chàng r^o bi^ot lo, tôi có ph^on nh^o. Tôi c^o i th^om trong b^ong mà không nói ra, sáu m^o i ch^o còn bé b^ong gì l^oi không bi^ot lo, có cu^o ăn cu^o đ^o nh^o th^o đầu ph^oi ng^o i kh^o kh^oo.

Tôi tr^o thành đàn bà sau nh^ong ngày trắng m^ot ng^on ng^oi trong m^ot khách s^on h^ong trung ^o Vũng Tàu, ông nói c^on ph^oi ti^ot ki^om đ^o lo cho t^ong lai. Ông đúng là ng^o i đàn ông bi^ot lo xa, l^oy ông r^oi tôi m^oi bi^ot ông tiêu pha khá th^on tr^ong, n^ou không vì m^ot m^oc đích nào đó ph^oi tiêu. Chuy^on ái ân quá m^oi m^o, ch^oa đ^om th^om đ^o tôi có đ^oc cái ng^oy ng^ot trong nh^ong ngày trắng m^ot, nh^o nh^ong c^onh th^o m^ong v^on đ^oc t^o trong ti^ou thuy^ot. C^onh v^o ch^ong c^oc c^och nh^o đôi đ^oa l^och khi^on đôi khi tôi nhìn ông nh^o b^oc cha chú, tuy v^oy lúc ng^oi trong xe du l^och đ^oi m^oi, trong nh^ong c^oa hàng sang tr^ong có ng^o i h^ou h^o, tôi cũng th^oy đ^oi lên h^ong, t^o m^on trong lòng, ch^o đôi khi đ^oo trên đ^ong ph^o, nhìn b^on "trao thanh gái l^och" dung d^ong dung d^o v^oi nhau, tôi l^oi th^oy ti^oc cái tu^oi thanh xuân c^oa mình. Ph^on ông l^oi hay cho tôi nhi^ou l^oi khuyên, đôi khi tôi có c^om t^ong mình "v^o" ph^oi m^ot ông c^o v^on . . .

Gi^oy t^o đã làm xong, tr^oc khi v^o n^oc ông đã nh^o lu^ot s^o chu^on b^o m^oi th^o đ^oy đ^o, có l^o n^ou không l^oy tôi ông cũng l^oy m^ot ng^o i nào đó, ông chu đáo th^ot, nh^ong tính toán cũng k^o ghê. Đ^oa con gái v^oa ra đ^oi nh^o tôi nhìn ông b^ong đôi m^ot kính n^o, t^ot c^o ông là s^o trang tr^ong và s^och s^o, tôi ch^oa bao gi^o th^oy có m^ot th^o tình yêu s^och s^o, t^om t^ot đ^on th^o.

Tr^oc khi ông ra đi, bu^oi t^oi ng^oi g^on bên ông, tôi ch^oa th^oy mình có đ^o cái bu^on cho s^o chia ly cu^o tình nghĩa v^o ch^ong, bên tai đ^oy ^op nh^ong l^oi ông đ^on dò dành cho ng^o i l^oi. Ông mua cho tôi m^ot chi^oc xe "h^oi b^o cũ" đ^o đi h^oc Anh văn, ông b^oo đi xe m^oi không t^ot vì đ^o b^o b^on b^ot l^ong d^om ng^o. Cũng đúng thôi, Sài Gòn th^oi bu^oi nhi^ou nh^ong, đ^os không công ăn vi^oc làm, ng^o i l^ong thi^on cũng đ^o sinh đ^oo t^oc vì đói, ch^o có cán b^o nhà n^oc là no, ho^oc nh^ong nhà có ngu^on vi^on tr^o đ^ola t^on n^oc ngoài là ^om.

Nhà tôi nghèo, ba tôi là m^ot nhân viên tu^o phái trong m^ot tr^ong Ti^ou H^oc, l^ong không đ^o m^ot b^oa ăn ch^oi c^oa Vi^ot ki^ou. M^o tôi may hàng gia công ki^om t^ong đ^ong, ch^o em tôi đ^o á nào cũng ng^o c xu^oi v^ot v^o mà v^on ch^oa đ^o ăn. Ông cho tôi tháng hai trăm, v^oa đóng ti^on h^oc v^oà giúp đ^o gia đình, tôi có mu^on đ^oa đòi cũng ch^ong đ^oc. Gia đình Mai có nhi^om v^o theo dõi tôi, ba

mẹ tôi cũng biết con gái "ván đã đóng thuyền" nên cũng hết sức gìn giữ, thế nhưng em trai có bạn phàn đũa đón chờ đi học, chẳng biết ông anh rồi đến dò ra sao mà nó cũng nhieu lên "lên lớp" với tôi khi thấy tôi vui với bạn bè trang lứa. Tuổi còn trẻ, tôi cứ ru ngủ mình với cái violin như huy hoàng suốt ngày theo chúng sang bên kia, nhưng vẫn không thể quên được đám bạn trẻ vui nhộn đang trang lứa. Tôi nhớ con chim sơn ca bắt giam hãm trong cái lồng vàng son vút chít, không còn niềm vui cất tiếng hót líu lo để làm đẹp cuộc đời.

Lời hứa rồi cũng đến ngày đi, bạn bè ai cũng bỏ tôi đứng sững sờ trước cửa. Bỗng một mình với mẹ Anh vẫn ít ỏi, tôi xách vali sang Mỹ, không ai quen biết đến hỏi han, lúc gặp ông nội phi trường, tôi khóc như mưa, khóc như Chiêu Quân cầu ng H. Chẳng ông ngạc nhiên đến mức ngỡ ngàng khi thấy tôi thì thân vì nhớ ông, nhìn cảnh lạ đón chờ tôi có hai người, thêm bạn trẻ xóm quê xa lạ mùa Đông xù xì, tôi lại nhớ cái đông ấm áp gia đình, bạn bè quê hương, vì thế mà không làm sao cảm được niềm vui.

Ông xin nghỉ hai tuần "vacation" để nhà vui với cô vợ mới. Thời thì ngày quýt, đêm nâng niu, hai người nhốt kín nhau trong căn nhà đóng kín cửa, xung quanh toàn hàng xóm Mỹ. Mẹ tôi bất ngờ vì chuyện bay xuyên lục địa, tôi nghe li bì, mẹ ông mua vali với vỏ sao cũng được. Chẳng mẹ tôi ra thấy cái gì cũng mới, cũng lạ, cũng vẫn mình, cái xe hơi nào đi với tôi cũng êm ái hết, mẹ tôi cười lên vì ánh đèn to sáng trong những nhà cửa trẻ, ánh đèn xe cộ chớp chớp nháy nháy dài như nơ vờ thiên thai.

Khi ông phải đi làm tôi mới biết buồn. Chẳng thấy ông làm gì lạ lắm trong xã hội, hoá ra ông chỉ là nhân viên cho một hãng Bỏ Hiếm, hèn gì ai ông cũng quen. Còn lại một mình trong căn nhà vắng lặng, tôi rồi sẽ không dám đến một chỗ gì, chẳng sợ hãi hay gì nữa.

Trước hôm Giáng Sinh, lũ con ông về thăm bố, nhân tiện nói chuyện với tôi một chút. Đũa lạ còn hơn cả tuổi tôi, giọng hết bỡ ngỡ trước tuổi trong những tấm hình, nghe nói đang là kỹ sư cho một công ty dầu hỏa, hai đứa anh đang học đại học. Tôi là cái đích cho sáu con một tay dán vào, chúng thấy tôi ngạc nhiên cái vẻ khép nép, rồi rồi, tôi chân ướt chân ráo chỉ có ngày tôi sẽ cho chúng biết tay. Thấy vậy thôi, nghe chúng nói chuyện với nhau bằng tiếng Anh, tôi nghe như "vết nghe sấm", chẳng hiểu gì, thế nhưng con lạ còn nói được tiếng Việt, thấy tôi buồn hỏi tôi có muốn đi "shopping", tôi thấy ông cau mày khó chịu. Khi biết tôi suốt ngày đóng cửa ở trong nhà, sợ cả "ma sợ ngạ quỷ ma chết", chúng nó cùng rú lên "Oh, my God!", như phát hiện tôi một cách tâm thần, lại nhìn "Daddy" với một vẻ trách móc.

Buồn cười nhất là lúc còn ở Việt Nam, ông viết thư về báo tôi phải chăm lo việc học, như như thế nhưng em chỉ chờ đến trường. Từ lúc sang đây, tôi không nghe ông đến đến gì đến sợ hãi, chuyện tiếp lái xe ông cũng lạ đi, chẳng buồn, sợ hãi, tức tưởi đã có ông kẻ kẻ bên cạnh. Ông

nói n...c M không đ...c gi...t...n m...t trong túi, cho nên tôi ch...có vài ch...c đ...dành t...lúc r...i Vi...t Nam sang đây, đi ch...hay đi "mall", ông dùng "credit card" đ...tr...mu...n c...t xén chút đ...nh t...n ch...g...i v...nhà cũng khó, mà m...mi...ng h...i ông chuy...n g...i t...n v...gia đình tôi cũng ng...i, còn ông thì không nghe nh...c nh...gì đ...n ba m...tôi bên ...y n...a.

Có m...t chuy...n tôi khó quên đ...c, v...a bu...n c...i mà cũng t...i thân, đ...y là cái hôm ông đ...n tôi đi "shopping" mua m...y món c...n dùng, tình c...g...p gia đình m...t ng...i quen. Bà kia th...y ông đi v...i tôi ch...a gì đã khen ...m lên là con gái xinh quá, h...c hành t...i đâu, c...u con trai đi theo m...c...m...t la mày lét li...c tôi hoài. X...này các c...u tìm v...h...i khó, cho nên cha m...c...th...y đám nào hay hay ...i dòm ngó cho lũ con trai ...v...Hôm ...y ông ng...ng quá, đ...n đ...quên không gi...i thi...u tôi là gì c...a ông, v...i vàng đ...t tôi v..., t...đ...y không còn h...ng đ...n cô v...tr...đi đâu n...a. B...t tôi bu...n ch...c ông cũng hi...u, nh...ng b...n tính ích k...cu...đàn ông v...n th...ng, tôi ch...là con búp bê, đ...mình ông ng...m vu...t, nâng niu, r...i ...i đem c...t vào t...kính.

Cái ...n ông th...t s...n...i gi...n là ...n th...ng con ...n ông g...g...m đ...y tôi lái xe. Tôi thích mê lên ...y ch..., nh...ng ch...a gì ông đã quát ...m lên, th...ng con m...banh m...t nhìn cha nh...con quái v...t, r...i nhún vai b...đi. T...đ...y nó không đ...n n...a, nh...ng nh...ng lúc ông v...ng nhà, nó v...n g...i phôn thăm tôi, nói đ...th...chuy...n đ...i, c...hai đ...a c...i rúc rích. Có lúc tôi đã t...ng ao ...c, giá ông đem t...n mà đ...i đ...c cái thân xác tr...trung, căng đ...y nh...a s...ng ...y có ph...i tôi h...nh phúc bi...t bao nhiêu.

Càng gi...n đ..., càng ghen tuông, càng m...t m...i ông ...i càng mau già đi m...t cách th...m h...i, không ch...ng đ...đ...c. Ông đã dùng đ...ng t...n đ...l...t tr...n thân th...tôi, thì tôi cũng nh...th...i gian làm tách b...ch cái già nua, lão hoá trên t...ng phân vuông da th...t ông. Nh...ng món tôi thích ăn và ăn m...t cách ngon lành thì ông không "x...c" đ...c, ph...n ông s...trăm th... "bà đ...n" có trong th...c ph...m, mu...i, m..., đ...ng cái nào ông cũng kiêng, ăn u...ng kh...ng kh...nh nh...m...t nhà quý phái. B...máy đã đ...n lúc r...u rã, có tu b...thì cũng ...ch ch...y, ch...sao b...ng cái b...p th...t cu...n cu...n, cái dáng đi v...ng chãi cu...th...ng con tr...i đánh kia.

Đêm nào ông cũng tr...n tr...c khó ng..., mà h...ng...i ngáy o o nh...lò rền kéo b..., b...ph...n hô h...p cũng ...ng c...ng m...t r...i. L...m lúc b...t ch...t th...c gi...c, ng...m nghĩa khuôn m...t ông nhăn nhó nh...ng nét bu...n phi...n, lòng tôi nảo n...đ...n phát khóc. Ch...a k...nh...ng lúc ông c...g...ng đi đ...ng hùng dũng nh...m...t thanh niên ba m...i tu...i, m...t ng...i già c...làm cho mình tr..., trông v...a bu...n c...i ...i v...a ...b...ch. Th...nh tho...ng vào mùa hè, ông cũng đ...n tôi đi t...m bi...n, đ...m đáng v...i chi...c áo s...mi chim cò. Vùng này bãi bi...n ch...toàn M..., M...tr...ng và M...đen, có th...y thì h...cũng cho là b...con đ...n nhau đi ngh...mát, bao nhiêu con m...t c...dán ch...t vào thân hình m...nh mai, h...p đ...n c...a tôi mà chiêm ng...ng...ng...

Tình tang...tình tình

Tác Giả: Nguyễn Nhung

Thứ Hai, 19 Tháng 4 Năm 2010 12:18

Ngày dài rồi i đêm thâu, tôi sống quố nh quố trong căn nhà vắng lờng, các thố cây lá rồ m rồ p quanh nhà càng làm tôi sống nồ i da gà, mắ t nồ c Mắ trên phim ồ nh đắ p nhố tranh vồ , bây giờ buồ n chán đắ n tê tái cồ lòng. Nhố ng lúc ông đi làm, tôi thố thố n ra sân chăm sóc mắ y chồ u kiồ ng, trồ ng mắ y liồ p rau cho qua đi thố i gian trồ ng trồ i. Nhà bên cồ nh có hai ông bà Mắ già hay ra sân ngồ i sồ i nồ ng, khi thố y tôi hồ thố ng "Hello" cồ i thân thiồ n nhố ng chồ ng nói năng gì, chồ c hồ lồ lườm khi thố y tôi còn trồ mà cồ quanh quồ n vào ra trên khoồ ng sân ồ y.

Mãi mắ t hôm, tôi đánh bồ o đắ ng ven bồ rào nhìn ông bà hàng xóm, bà già nhìn tôi cồ i móm mém, cồ p mắ t xanh biồ c hiồ n hồ u. Bà hồ i tôi có phồ i nhà chồ có hai bồ con. Trồ i ồ i là trồ i, trồ i đang nồ ng chan hoà mà bồ ng tồ i xồ m lồ i, tôi đắ ng ngắ ngồ i mắ c cho hai dòng nồ c mắ t tuồ n nhố mắ a, bà hàng xóm " sorry " rồ i rít, chồ c bà tồ ng mắ tôi đã chồ t, nhà chồ còn mắ i hai bồ con.

Thố này thì làm sao tôi chồ u nồ i, có lồ tôi phồ i nhố thố ng con ông ồ y giúp tôi ra khồ i căn nhà này càng sống càng tồ t. Chồ a bao giờ tôi cảm giồ n ông đắ n thố , ông có quyồ n gì mà cồ m giồ , huồ hoồ i tuồ i trồ cuồ tôi theo cái già cồ i cuồ con ngồ i ông. Nồ u cồ cho rồ ng ông có mắ t vồ đắ p tâm hồ n, thì ông hồ n nhiên không có. Ông đã mua tuồ i trồ tôi bồ ng tiồ n, mà tôi đã đồ i khồ tồ ng rồ ng tiồ n sống mang lồ i hồ nh phúc, huồ ng gì đắ ng tiồ n ông bồ ra đâu có xồ ng đáng vồ i nhố ng gì tôi phồ i trồ : tuồ i trồ , trình tiồ t và hồ nh phúc cuồ tuồ i xuân.